II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. september 2007

om foranstaltning C 45/06 (ex NN 62/A/06) iværksat af Frankrig i forbindelse med AREVA NP's (tidligere Framatome ANP) opførelse af et kernekraftværk for Teollisuuden Voima Oy

(meddelt under nummer K(2007) 4323)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/281/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger [1] i overensstemmelse med disse artikler, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 11. oktober 2004, registreret hos Kommissionen den 15. oktober 2004, indgav Greenpeace en klage til Kommissionen over en garantistillelse fra det franske eksportkreditforsikringsselskab, *Compagnie française d'assurance pour le commerce extérieur* (i det følgende benævnt »Coface«), til dækning af den franske eksport fra selskabet Framatome ANP til det finske selskab, Teollisuuden Voima Oy (i det følgende benævnt »TVO«). Selskabet Framatome ANP er siden hen omdøbt til AREVA NP [2].

(2) Kommissionen registrerede den 29. oktober 2004 klagen under nr. CP 201/2004.

(3) Ved brev med referencen D/57822 af 4. november 2004 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om oplysninger om garantien. De franske myndigheder fremsendte disse oplysninger ved brev af 10. december 2004, registreret hos Kommissionen den 13. december 2004.

(4) Ved brev af 14. december 2004, registreret hos Kommissionen den 16. december 2004, indgav sammenslutningen European Renewable Energies Federation asbl (i det følgende benævnt »EREF«) en klage til Kommissionen, hvori sammenslutningen udtrykker tvivl om, hvorvidt vilkårene for opførelse, finansiering og drift af TVO's nye kernekraftværk er i overensstemmelse med fællesskabsretten. EREF hævder, at ud over garantien fra Coface udgør også finansieringen fra Bayerische Landesbank (i det følgende benævnt »BLB«) og AB Svensk Exportkredit (i det følgende benævnt »SEK«) ligeledes støtte.

(5) Kommissionen registrerede statsstøtteaspekterne af denne klage under nr. CP 238/2004 den 21. december 2004. Kommissionen har efterfølgende i vid udstrækning behandlet de to klager samlet, da genstanden for klage nr. CP 238/2004 overlapper genstanden for klage nr. CP 201/2004.

[1] EUT C 23 af 1.2.2007, s. 11.

[2] For at lette forståelsen anvendes i denne beslutning det nuværende navn »AREVA NP«, også for tidsrummet forud for navneændringen.

(6) Ved brev med referencen D/51174 af 15. februar 2005 anmodede Kommissionen de tyske myndigheder om oplysninger om foranstaltningerne omfattet af klagerne. De tyske myndigheder fremsendte disse oplysninger ved brev af 16. marts 2005, registreret hos Kommissionen den 17. marts 2005.

(7) Ved brev med referencen D/54101 af 26. maj 2005 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om oplysninger om foranstaltningerne omfattet af klagerne. De franske myndigheder fremsendte disse oplysninger ved brev af 26. juli 2005, registreret hos Kommissionen den 27. juli 2005.

(8) Ved brev med referencen D/54366 af 7. juni 2005 anmodede Kommissionen de finske myndigheder om oplysninger om foranstaltningerne omfattet af klagerne. De finske myndigheder fremsendte disse oplysninger ved brev af 8. juli 2005, registreret hos Kommissionen den 11. juli 2005.

(9) Ved brev med referencen D/54377 af 8. juni 2005 anmodede Kommissionen de svenske myndigheder om oplysninger om foranstaltningerne omfattet af klagerne. De svenske myndigheder fremsendte disse oplysninger ved brev af 7. juli 2005, registreret hos Kommissionen den 18. juli 2005.

(10) Den 2. september 2005 afholdtes et møde mellem Kommissionen og EREF.

(11) Ved brev af 18. november 2005, registreret hos Kommissionen den 22. november 2005, fremsendte EREF yderligere elementer vedrørende sin klage af 14. december 2004, herunder navnlig elementer vedrørende forhold omhandlet i klage nr. CP 238/2004.

(12) Ved brev med referencen D/59668 af 9. december 2005 anmodede Kommissionen de svenske myndigheder om supplerende oplysninger om foranstaltningerne omfattet af klagerne. De svenske myndigheder fremsendte disse oplysninger ved brev af 6. april 2006, registreret hos Kommissionen den 10. april 2006.

(13) Ved brev med referencen D/50295 af 13. januar 2006 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om supplerende oplysninger om foranstaltningerne omfattet af klagerne. De franske myndigheder fremsendte disse oplysninger i e-mail af 20. februar 2006, registreret hos Kommissionen den 21. februar 2006, efterfølgende suppleret i e-mail af 10. marts 2006, registreret hos Kommissionen den 13. marts 2006.

(14) De franske myndigheder fremsendte supplerende oplysninger om de af klagerne omfattede foranstaltninger i e-mail af 5. april 2006, registreret hos Kommissionen samme dag.

(15) Ved brev af 4. maj 2006, registreret hos Kommissionen den 12. maj 2006, fremsendte Greenpeace supplerende oplysninger om klage nr. CP 201/2004.

(16) Den 4. juli 2006 afholdtes et møde mellem Kommissionen, de franske myndigheder og repræsentanter for en enkelt bank, for AREVA NP og for TVO. Ved denne lejlighed fremlagde de franske myndigheder dokumenter vedrørende de af klagerne omfattede foranstaltninger.

(17) Ved brev af 18. juli 2006, registreret hos Kommissionen den 25. juli 2006, fremlagde EREF nye elementer om klage nr. CP 238/2004 og gav Kommissionen en frist for at tage stilling i sagen.

(18) Kommissionen samlede den 7. september 2006 de to klager under nr. NN 62/2006. Den 20. september 2006 splittede Kommissionen sagen op i to undersager ([3]), henholdsvis NN 62/A/2006 og NN 62/B/2006. Sag nr. NN 62/A/2006 dækker de aspekter af klagerne, der vedrører garantien fra Coface. Sag nr. NN 62/B/2006 vedrører de aspekter af klage nr. CP 238/2004, der vedrører den kreditfacilitet, som BLB deltager i, og det bilaterale lån, som SEK har ydet (klage nr. CP 201/2004 dækker ikke disse aspekter).

(19) Den 24. oktober 2006 traf Kommissionen en beslutning i hver af de to sager. I en første beslutning ([4]) vurderede Kommissionen, at foranstaltningerne i sag nr. NN 62/B/2006 ikke udgjorde støtte. Derimod meddelte Kommissionen Frankrig sin beslutning om at indlede den formelle procedure i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for Coface-garantien, og samtidig fik sag nr. NN 62/A/2006 et nyt nummer, nemlig nr. C 45/2006. Det er denne foranstaltning, der er genstand for nærværende beslutning, som afslutter den formelle undersøgelsesprocedure i sag nr. C 45/2006.

([3]) Denne opsplitning syntes nødvendig, da en del af foranstaltningerne vedrører Frankrig, hvorimod andre vedrører Tyskland og Sverige. Der var indgivet fortrolige oplysninger, navnlig om den franske del af sagen, og disse oplysninger kunne ikke fremsendes til de øvrige medlemsstater. Endvidere var Kommissionen i stand til at træffe en endelig beslutning om den tyske og den svenske del af sagen efter den indledende undersøgelse, hvorimod det var nødvendigt at indlede den formelle undersøgelsesprocedure over for den franske del af sagen.

([4]) K(2006) 4963 endelig (EUT C 23 af 1.2.2007, s. 5).

(20) Ved brev af 14. november 2006, registreret hos Kommissionen den 16. november 2006, anmodede de franske myndigheder Kommissionen om at forlænge fristen for indsendelse af deres bemærkninger. Kommissionen indrømmede en sådan yderligere frist ved brev af 30. november. De franske myndigheder fremsatte deres bemærkninger i brev af 22. december 2006, registreret den 4. januar 2007.

(21) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([5]) den 1. februar 2007. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til foranstaltningen. Kommissionen har modtaget bemærkninger til sagen fra ti interesserede parter. Bemærkningerne videresendtes til Frankrig ved brev med reference D/51341 af 23. marts 2007 med anmodning om de franske myndigheders kommentarer. Efter at have anmodet om en forlængelse af fristen fremsendte de franske myndigheder deres kommentarer ved brev af 11. maj 2007, registreret den 14. maj 2007.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. **Projekt Olkiluoto 3**

(22) Finland har for øjeblikket fire kernereaktorer. To af dem ejes af selskabet Fortum og er beliggende i Loviisa. De andre to er beliggende i Olkiluoto og tilhører selskabet TVO.

(23) TVO er et selskab uden gevinst for øje, hvis formål er at levere elektricitet til aktionærerne til kostpris. TVO's kapital er opdelt i forskellige trancher, der hver svarer til et kraftværk eller en gruppe af kraftværker. Indehaveren af en del af en tranche i TVO's kapital har ret til at indkøbe en tilsvarende del af de pågældende kraftværkers produktion til kostpris.

(24) TVO's aktionærkreds består i al væsentlighed af virksomheder inden for energisektoren og virksomheder i andre industrier med stort forbrug af elektricitet.

(25) TVO, der allerede ejer to atomreaktorer samt aktieandele i et kulfyret kraftværk og et vindkraftanlæg, er i gang med at opføre om sin tredje atomreaktor i Olkiluoto. Denne reaktor kaldes uformelt »Olkiluoto 3«.

(26) Ansvarlig for opførelsen af reaktoren Olkiluoto 3 er et konsortium, der består af selskaberne Siemens og AREVA NP, idet sidstnævnte selv er et datterselskab af selskaberne AREVA og Siemens, der besidder henholdsvis 66 % og 34 % af kapitalen. Konsortiet blev udvalgt af TVO med henblik på at gennemføre projektet på grundlag af et udbud bekendtgjort i september 2002. TVO bekendtgjorde den 15. oktober 2003 over for konsortiet AREVA NP/Siemens, at konsortiet var »*preferred bidder*«, dvs. foretrukken tilbudsgiver. Kontrakten for opførelsen blev undertegnet den 18. december 2003. I henhold til de oplysninger, som Kommissionen har modtaget, skulle følgende virksomheder […] (*), ud over det udvalgte konsortium, have deltaget i udbuddet.

(27) Reaktoren Olkiluoto 3 bliver den første reaktor af den nye generation, som kaldes *European Pressurised Water Reactor* (EPR). Kapaciteten forventes at blive på 1 600 megawatt. Efter den oprindelige planlægning skulle reaktoren sættes i drift i 2009. Opførelsen af kraftværket er blevet forsinket, hvorfor det nu forventes at blive sat i drift ultimo 2010/primo 2011.

2.2. **Finansiering**

(28) TVO anvender flere kilder til finansiering af projektet Olkiluoto 3, hvis samlede omkostninger beløber sig til mere end 3 mia. EUR.

(29) For det første har aktionærerne i TVO forpligtet sig til at forhøje kapitalen (egenkapital) i TVO for et beløb på ca. [15-30] % af projektomkostningerne, idet der er udstedt en specifik aktietranche for den nye reaktor. For det andet skal aktionærerne yde et lån i form af ansvarlig lånekapital til et beløb på [0-15] % af de samlede omkostninger. Ud over disse finansieringsinstrumenter fra aktionærerne indgik TVO på datoen for investeringsaftalens undertegnelse i december 2003 en aftale om en kreditfacilitet med et syndikat af internationale banker og optog en række bilaterale lån. Siden er de fleste af disse finansieringstiltag i form af gæld refinansieret ved hjælp af et lån garanteret af Coface i marts 2004, en yderligere kreditfacilitet i juni 2005 og nye bilaterale lån.

2.2.1 *Kreditfaciliteten*

(30) Det drejer sig om en facilitet, der beløber sig til 1,35 mia. EUR (i det følgende benævnt »kreditfaciliteten«).

(31) Kreditfaciliteten er tildelt TVO af et syndikat af banker, hvoriblandt BLB, BNP Parisbas, JP Morgan, Nordea og Svenska Handelsbanken udgjorde de såkaldte *Mandated Lead Arrangers*. Ved brev af 11. november 2003 forpligtede disse fem *Mandated Lead Arrangers* sig til hver især om nødvendigt at tilvejebringe indtil 500 mio. EUR, svarende til et samlet beløb på 2,5 mia. EUR. Andre banker kunne under syndikatets etableringsforløb deltage i faciliteten. Faciliteten blev undertegnet den 17. december 2003 af tolv banker, der deltager på enslydende vilkår.

([5]) Se fodnote 1.

(*) Disse oplysninger er fortrolige.

(32) Den kreditfacilitet, der blev indgået den 17. december 2003, omfatter to trancher med løbetid på henholdsvis fem og syv år. Rentesatsen er variabel og er indekseret efter EURIBOR. Tranchen med løbetid på fem år giver et afkast (»*spread*«) på […] basispoint over EURIBOR i de første tre år. Afkastet stiger dernæst til […] basispoint (»*step up*«) for årene […]. Tranchen med løbetid på syv år giver et afkast på […] basispoint i de første tre år, derefter en stigning til […] basispoint for årene […] og […] basispoint for årene […]. Lånet er ikke dækket af nogen statsgaranti.

(33) Den aftale, som TVO og bankerne undertegnede den 17. december 2003, vedrørte oprindeligt et samlet beløb på 1,95 mia. EUR. I marts 2004 reduceredes beløbet til 1,35 mia. EUR på grund af TVO's tildeling af et lån garanteret af Coface beskrevet i punkt 2.2.2.

(34) I juni 2005 indgik TVO ud over andre finansieringstiltag en ny aftale om en kreditfacilitet på 1,6 mia. EUR og udnyttede således de mere gunstige markedsvilkår. Faktisk betaler TVO kun en gennemsnitligt rente på […] basispoint over EURIBOR for denne facilitet på syv år. Efter at have dækket sine første udbetalinger i forbindelse med projektet Olkiluoto 3 med de andre finansieringskilder, der er beskrevet i dette afsnit, og navnlig med de midler, som aktionærerne havde frembragt, fik TVO aldrig brug for at anvende den kreditfacilitet, der blev indgået i december 2003, hvor efter TVO opsagde den.

(35) Den 11. juni 2004 afgav Kommissionen en positiv udtalelse i overensstemmelse med artikel 43 i Euratom-traktaten, hvori den konkluderede, at det pågældende industriprojekt »bidrager til at forbedre forsyningssikkerheden og -diversificeringen såvel på regionalt som på europæisk plan« og at »alle aspekter ved denne investering opfylder målsætningerne for Euratom-traktaten«.

2.2.2. *Lånet med Coface-garanti*

(36) Det drejer sig om en kreditfacilitet (i det følgende benævnt »det garanterede lån«, idet ordet »lån« her er valgt for at undgå enhver sammenblanding med den kreditfacilitet, der er omhandlet i afsnit 2.2.1 på et beløb af 570 mio. EUR ydet af de samme *Mandated Lead Arrangers,* som omhandlet i betragtning (31) bortset fra banken […].

(37) Lånets hovedstol vil gradvist blive trukket af TVO over en periode på fem år, idet de på hinanden følgende lånebeløb svarer til de beløb, der forfalder til betaling fra TVO til AREVA NP. Lånet tilbagebetales ved faste halvårlige tilbagebetalingsrater på hovedstolen. Tilbagebetalingen påbegyndes seks måneder efter den sidste udbetaling og spredes over tolv år. Lånets gennemsnitlige løbetid som beregnet af de franske myndigheder er på 8,92 år.

(38) Den rentesats, der betales til bankerne, er variabel og indekseret efter EURIBOR. Lånet giver bankerne et afkast på […] basispoint over indekset.

(39) Lånet er dækket af en garanti fra Coface som led i selskabets eksportkreditforsikringsvirksomhed på vegne af den franske stat. Eksportkreditforsikringen er tegnet af bankerne, og de forsikrede parter er bankerne. Coface forsikrer således 95 % af det lånte beløb. Som modydelse for forsikringen opkræver Coface en fast præmie på [2,5-3,5] % af hver udbetaling, hvorfor det samlede præmiebeløb til betaling til Coface beløber sig til [14,25-19,95] mio. EUR. Præmien opkræves hos bankerne, som dernæst fakturerer den til TVO som tillæg til den rentesats, der er omhandlet i betragtning (38).

(40) Det franske eksportkreditforsikringsråd, *Commission des garanties et du crédit au commerce extérieur,* som havde ansvaret for den endelige stadfæstelse af sikkerhedsstillelsen, afgav en positiv beslutning den 17. november 2003. Coface udstedte et garantitilsagn den 1. december 2003. Det garanterede lån blev undertegnet den 25. marts 2004.

(41) Frankrig anmeldte den 20. november 2003 garantien til deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter (i det følgende benævnt »OECD-arrangementet«). Det bør nævnes, at andre deltagere i OECD-arrangementet ikke har gjort indsigelse over for den pågældende transaktion.

2.2.3. *De bilaterale lån*

(42) Ud over kreditfaciliteten optog TVO på tidspunktet for investeringsbeslutningen ligeledes en række bilaterale lån hos forskellige andre finansielle formidlere for et samlet beløb på […] mio. EUR. Et af disse bilaterale lån blev optaget hos SEK for et beløb på 100 mio. EUR (se beslutning i sag nr. NN 62/B/2006).

2.2.4. *Sammenfatning af den finansielle konstruktion og det kronologiske forløb*

(43) Følgende tabel beskriver finansieringsfordelingen for projektet Olkiluoto 3, som den fremstod den 25. marts 2004.

Tabel 1

Finansieringsfordelingen for projektet Olkiluoto 3 (den 25.3.2004)

finansieringskilde	Beløb (i EUR)	Andel af projektomkostninger
Forhøjelse af TVO's kapital	[…] mio.	[15-30] %
Ansvarlig lånekapital fra aktionærerne	[…] mio.	[0-15] %
Kreditfacilitet	1,35 mia.	ca. 42 %
Lån garanteret af Coface	570 mio.	ca. 18 %
Bilaterale lån	[…] mio.	[15-30] %
I alt	> 3 mia.	100 %

(44) Følgende tabel beskriver det kronologiske forløb:

Tabel 2

Tidsplan over projektet (de vigtigste faser mellem 2002 og 2004)

tidspunkt	Begivenhed
Før september 2002	TVO's valg af værkets kernekraftspecificitet (procedurer for tildelingen af de pågældende tilladelser)
September 2002	Lancering af udbuddet (kriterier for evaluering af tilbud beskrives i udbudsmaterialet, men omfatter ikke tilvejebringelse af finansiering fra tilbudsgivernes side)
Marts 2003	TVO modtager tilbuddene og påbegynder evalueringsforløbet
Maj til juni 2003	Sideløbende og uafhængigt af tilbudsevalueringen anmoder TVO tilbudsgiverne om at indsende angivelser om mulighederne for at gøre brug af eksportkredit som alternativ finansieringskilde
August til september 2003	TVO lancerer et udbud over for banker for at etablere en kollektiv kreditkonstruktion på 2,5 mia. EUR
15. oktober 2003	Konsortiet AREVA NP/Siemens får fra TVO meddelelse om at være »*preferred bidder*«

tidspunkt	Begivenhed
11. november 2003	Tilsagn fra fem banker om at tilvejebringe indtil 2,5 mia. EUR
1. december 2003	Efter det franske eksportkreditforsikringsråds positive udtalelse den 17. november 2003 udsteder Coface et tilsagn om en garanti til AREVA NP for en eksportkredit på et beløb på 570 mio. EUR
17. december 2003	Den kollektive kreditfacilitet undertegnes (uden Coface-garanti) for et beløb på 1,95 mia. EUR, hvilket dækker det samlede finansieringsbehov sammen med aktionærtilskud og de øvrige bilaterale lån
18. december 2003	Undertegnelse af den kommercielle aftale mellem TVO og konsortiet AREVA NP/Siemens for opførelsen af kernekraftværket
Ultimo december 2003-januar 2004	TVO påbegynder drøftelserne med bankerne om vilkårene og betingelserne for en eksportkredit
4. februar 2004	Vilkårene og betingelserne for en eksportkredit fastsættes af TVO og bankerne (især fastsættes bankernes afkast)
25. marts 2004	Undertegnelse af lånet med Coface-garanti til et beløb af 570 mio. EUR og efterfølgende nedskrivning til 1,35 mia. EUR af den kollektive kreditfacilitet

3. **BEGRUNDELSER FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN**

(45) Kommissionen undersøgte indledningsvist i sin beslutning af 24. oktober 2006, hvorvidt foranstaltningen udgør støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Derfor undersøges det i beslutningen grundigt, hvorvidt der foreligger en fordel eller ej. Kommissionen bemærkede, at forsikringspræmierne på [2,5-3,5] % opkrævet af Coface ikke direkte kan sammenlignes med en markedsrente, eftersom ingen forsikringsvirksomhed syntes at tilbyde et sådant finansielt produkt. Da statsgarantien imidlertid drejer sig om et lån, syntes det muligt at sammenligne det garanterede låns samlede omkostninger — defineret som det samlede beløb betalt i form af renter og præmie for garantien — med de omkostninger, som en låntager ville skulle bære uden en statsgaranti. På grundlag af en sammenligning mellem de samlede omkostninger for det garanterede lån med omkostningerne ved kreditfaciliteten, som er beskrevet i afsnit 2.2.1, og som betragtes som en markedsrente, nåede Kommissionen til den foreløbige konklusion, at det garanterede lån ikke syntes at reducere de finansielle byrder, som låntageren normalt ville skulle bære. Der syntes derfor ikke at forelægge nogen fordel for TVO. Kommissionen bemærkede imidlertid, at denne foreløbige konklusion var baseret på en række hypoteser. Den kunne derfor ikke på daværende tidspunkt udelukke, at foranstaltningen udgjorde støtte, og besluttede derfor at give Frankrig og interesserede parter mulighed for at kommentere den anvendte metode og de hypoteser, hvorpå Kommissionen grunder sin analyse af, hvorvidt der foreligger en fordel.

(46) Med hensyn til en eventuel støttes forenelighed bemærkede Kommissionen, at selv om visse elementer talte for forenelighed på grundlag af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), syntes andre elementer at tale for det modsatte. En eventuel støtte kunne således ikke umiddelbart formodes at være forenelig.

(47) Da det ikke kunne udelukkes, at foranstaltningen udgjorde støtte, og at det i så fald heller ikke var sikkert, at den var forenelig, besluttede Kommissionen at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

4. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER**

(48) Ved brev af 2. januar 2007 fremsendte virksomheden TVO sine bemærkninger til Kommissionen. TVO anfører, at beslutningen om at indlede proceduren indeholder en række faktuelle fejl, og foreslår, at dette korrigeres. TVO mener ligeledes, at visse af Kommissionens vurderinger udelukkende grunder på en række hypotetiske og spekulative formodninger. Med hensyn til, om der foreligger en fordel, anfører TVO, i lighed med Kommissionens foreløbige analyser på dette punkt, at

lånet garanteret af Coface var dyrere end kreditfaciliteten og de øvrige finansieringskilder, der var til rådighed på det pågældende tidspunkt. TVO valgte imidlertid det garanterede lån, da det havde en længere løbetid, og fordi det reducerede det lånte beløb fra bankerne, hvorefter de ikke udnyttede lånebeløb kunne forbeholdes fremtidige finansieringsbehov ([6]). TVO er således af den opfattelse, at Kommissionen bør konkludere, at garantien ikke udgør støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(49) Ved brev af 1. marts 2007 fremsendte Greenpeace, som var den første klager, der gav anledning til nærværende procedures indledning (se afsnit 1 i nærværende beslutning), sine bemærkninger. Greenpeace gør opmærksom på, at eksportstøtte inden for Fællesskabet altid har været forbudt, hvorfor Kommissionen bør vedtage en negativ beslutning over for den pågældende foranstaltning med påbud om støttens tilbagesøgning. Brevet fra Greenpeace indeholder ingen bemærkninger overhovedet om åbningsskrivelsens foreløbige analyse af forekomsten af en fordel.

(50) Ved brev ligeledes af 1. marts 2007 fremsendte EREF, som var den anden klager, der gav anledning til nærværende procedures indledning (se afsnit 1 i nærværende beslutning) sine bemærkninger til Kommissionen. For EREF er det åbenlyst, at tildeling af en eksportgaranti i tilknytning til samhandel inden for Fællesskabet udgør ulovlig statsstøtte. EREF henviser til argumentationen i deres brev af 18. november 2005 og anmoder om, at denne argumentation optages i sagsakterne for nærværende procedure.

(51) For EREF skaber Cofaces indgriben i projektfinansieringen et stærkt signal, der tilskynder de private banker til at indgå i finansieringen af projektet. Faktisk mener EREF, at garantien fra Coface mindsker risikoen for de banker, der deltager i projektfinansieringen, og den egenkapital, som bankerne skal mobilisere i forbindelse med de pågældende lån. Ved at mindske bankernes risiko overbeviser garantien ydet af Coface bankerne om at kunne yde lån til nedsat rente til TVO. Fordelen ved garantien mangedobles således. EREF er af den opfattelse, at projektets finansielle struktur vil kunne bryde sammen, hvis Coface skulle trække sin garanti tilbage. EREF anmoder også Kommissionen om at undersøge alle kontraktforhold mellem parterne og det forhandlingsforløb, der førte til kontrakternes indgåelse.

(52) Bortset fra de almindelige betragtninger, der kort beskrives i betragtning (51), indeholder brevet fra EREF ingen bemærkninger om åbningsskrivelsens foreløbige analyse af forekomsten af en fordel.

(53) Ud over de tre breve med bemærkninger nævnt i betragtning (48), (49) og (50) modtog Kommissionen ligeledes bemærkninger fra seks medlemsstater — Nederlandene, Sverige, Finland, Den Tjekkiske Republik, Østrig og Tyskland — samt fra formanden for Rådets arbejdsgruppe for »Eksportkredit« ([7]). Disse medlemsstater fremsætter ikke bemærkninger til sagens specifikke omstændigheder, men kritiserer Kommissionen for at have indledt proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for en eksportkredit og for at have ment, at det ikke var udelukket, at en sådan foranstaltning udgør uforenelig statsstøtte. Disse medlemsstater mener nemlig, at eksportkreditter reguleres af OECD-arrangementet, der er gennemført i fællesskabsretten. Ved at gøre en eksportkredit til genstand for en statsstøtteprocedure efter EF-traktatens artikel 88, skaber Kommissionen stor juridisk usikkerhed og risikerer at svække de europæiske eksportørers stilling over for deres udenlandske konkurrenter.

5. FRANKRIGS BEMÆRKNINGER

(54) De franske myndigheder indleder med på ny at beskrive projektets karakteristika og vigtigste faser, navnlig vedrørende projektets finansiering og udbudsforløbet.

(55) Vedrørende vurderingen af den pågældende foranstaltning fastholder de franske myndigheder først og fremmest, at foranstaltningen ikke kan betragtes som støtte. Navnlig er de overbeviste om, at foranstaltningen ikke medfører nogen fordel. Efter de franske myndigheders opfattelse har Coface stillet garantien på markedsvilkår. De franske myndigheder kommenterer i øvrigt den metode, som Kommissionen har anvendt i sin beslutning om at indlede proceduren. De mener, at det drejer sig om en metode, *»der løbende anvendes af bankerne«*, og bemærker, at metoden gør det muligt at konkludere, at præmien for garantien er i overensstemmelse med markedsrenten. De franske myndigheder anfører, at metoden med fordel kan suppleres og efterprøves ved hjælp af en mere kompleks metode for værdiansættelse af de finansielle aktiver, en metode som de franske myndigheder betegner »metode til sammenligning af kreditværdier«. På grundlag af sidstnævnte metode når de franske myndigheder til den konklusion, at en bank ville have værdiansat det garanterede lån højere end kreditfaciliteten, dvs. at bankerne ville have anset det garanterede lån for at give et større afkast. Dette betyder, at det af Coface garanterede lån ikke giver nogen fordel til nogle af projektets parter i form af en reducering af finansieringsomkostningerne. De franske myndigheder fremfører endvidere, at foranstaltningen ikke kan betragtes som statsstøtte, da den hverken påvirker konkurrencevilkårene eller samhandelen mellem medlemsstaterne.

([6]) Originalteksten lyder således: »TVO selected the facility on the basis that it had slightly longer maturity profile and it saved some room from banks for future financing needs.«

([7]) Formanden for arbejdsgruppen, dvs. p.t. Tyskland, præciserer, at Det Forenede Kongerige ikke tilslutter sig samtlige indgivne bemærkninger.

(56) Subsidiært fastholder de franske myndigheder, at hvis foranstaltningen skulle udgøre støtte, ville den være forenelig med fællesmarkedet. Dels vil den være forenelig på grundlag af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), da den fremmer en legitim målsætning og ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Dels vil den være forenelig på grundlag af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b).

(57) Endelig anfører de franske myndigheder meget subsidiært forskellige hindringer for tilbagesøgning. Desangående nævner de franske myndigheder navnlig princippet om legitime forventninger. I henhold til de franske myndigheder forholder Kommissionen sig således traditionelt inaktiv, når det drejer sig om mellemfristede eller langfristede eksportkreditter. Endvidere er den pågældende foranstaltning forenelig med bestemmelserne i OECD-arrangementet. Vedrørende sidstnævnte tilslutter de franske myndigheders analyse sig de bemærkninger, der er fremsat af de øvrige medlemsstater nævnt i betragtning (53).

6. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

(58) I vurderingen af denne foranstaltning, som Frankrig har iværksat i marts 2004, skal Kommissionen først og fremmest fastlægge, hvorvidt den udgør statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen bemærker desangående, at en eksportkredit eller en garanti i tilknytning til en sådan kredit kan udgøre statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, navnlig når det drejer sig om en transaktion mellem medlemsstater. OECD-arrangementet gør ikke muligt automatisk at udelukke, at en sådan foranstaltning udgør statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1 ([8]).

(59) Kommissionen anførte i sin beslutning om at indlede proceduren, at foranstaltningen på grundlag af den foreløbige analyse ikke syntes at udgøre støtte, navnlig fordi den ikke syntes at medføre en fordel for modtageren. Det skal derfor efterprøves, om nye elementer ændrer på denne foreløbige analyse.

6.1. Er der tale om statsstøtte? Foreligger der en fordel?

6.1.1. *Indledning*

(60) Kommissionen bemærker i sin beslutning om at indlede proceduren, at den pågældende foranstaltning er en garanti i tilknytning til et lån ydet af en række banker til TVO. Kommissionen udelukkede i sin beslutning muligheden af, at der skulle foreligge en fordel for bankerne. Denne vurdering bestrides ikke af de parter, der har fremsat bemærkninger til Kommissionen inden for rammerne af proceduren. I nærværende beslutning vil Kommissionen derfor begrænse sig til at efterprøve, hvorvidt der foreligger en fordel for låntageren TVO og dennes leverandør, AREVA NP. Vedrørende sidstnævnte anføres det i beslutningen om at indlede proceduren, at det på daværende tidspunkt ikke kunne udelukkes, at Frankrig havde betinget sin garanti til TVO med indgåelse af en kontrakt med AREVA NP. Hvis dette skulle være tilfældet, giver Frankrig en fordel til TVO på betingelse af, at AREVA NP udvælges som leverandør. Sidstnævnte vil derfor også drage fordel af foranstaltningen. Det følger heraf, at det forhold, at der foreligger en fordel for TVO, er en nødvendig forudsætning for forekomsten af en fordel for AREVA NP. Kommissionen vil derfor i nærværende beslutning først efterprøve, om der foreligger en fordel for TVO.

(61) Den fordel, som en låntager som TVO kan have ved en statsgaranti ydet for et lån, er en reducering af sine finansieringsomkostninger. Det bør derfor for at etablere, om en statsgaranti giver en fordel til låntager, fastlægges, hvilke finansieringsomkostninger denne ville have haft, hvis låntageren havde optaget banklån på markedet uden statslig indgriben, og dette beløb bør sammenholdes med de omkostninger, der foreligger efter statslig indgriben. Det skal i denne henseende ligeledes erindres, at visse virksomheder simpelthen ikke har adgang til kapitalmarkedet og kun kan skaffe sig adgang til det marked takket være statslig indgriben. I så tilfælde kan den fordel, der følger af statslig indgriben, vise sig at være endnu større. På denne baggrund og i betragtning af, at EREF sår tvivl om TVO's adgang til markedet for banklån på tidspunktet for transaktionen, vil Kommissionen, før den analyserer en evt. reducering af de finansielle omkostninger, efterprøve, om TVO havde adgang til kapitalmarkedet, og om den adgang var tilstrækkelig for at finansiere projektet Olkiluoto 3 i sin helhed.

6.1.2. *Analyse af adgangen til markedet for banklån*

(62) I afsnit 2 i nærværende beslutning analyserer Kommissionen de forskellige faser af projektet Olkiluoto 3 og finansieringen heraf. Det fremgår af analysen, at det garanterede lån formelt blev ydet i marts 2004. Det skal dog bemærkes, at Coface udstedte et garantitilsagn allerede den 1. december 2003. Det franske eksportkreditforsikringsråd havde allerede godkendt garantien den 17. november 2003. Men allerede den 11. november 2003 forpligtede fem banker sig formelt til at tilvejebringe indtil 2,5 mia. EUR til TVO, hvilket udgjorde et lån for et tilstrækkeligt beløb for at finansiere projektet. Det fremgår af de oplysninger, som de franske myndigheder har fremsendt, at TVO's adgang til de finansielle markeder selv inden den franske regerings indgriben var tilstrækkelig for at finansiere projektet i sin helhed.

(63) Kommissionen bemærker endvidere, at TVO havde en høj rating (»*investment grade*«) hos et anerkendt ratingselskab på tidspunktet for finansieringskonstruktionen for projekt Olkiluoto 3. En så høj rating sikrer sædvanligvis uhindret adgang til markedet for banklån og gør det muligt at udelukke, at TVO kunne betragtes som en kriseramt virksomhed.

([8]) OECD-arrangementet kan imidlertid i visse tilfælde udgøre et væsentligt element, der bør medtages i vurderingen af en sådan foranstaltnings forenelighed i forhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3.

(64) Kommissionen bemærker yderligere, at beløbet for det garanterede lån — 570 mio. EUR — er begrænset i forhold til den samlede rejste kapital — mere end 3 mia. EUR. Selv efter Cofaces indgriben er langt størstedelen af projektet derfor fortsat finansieret af markedet. Kommissionen bemærker endvidere vedrørende beløbet for det garanterede lån, at fem banker allerede den 11. november 2003 havde forpligtet sig til at tilvejebringe indtil 2,5 mia. EUR, svarende til ca. 500 mio. EUR fra hver bank. Den risiko, som den franske stat bærer, kan derfor sammenlignes med den risiko, som de private banker var villige til at bære. Den franske stats deltagelse i projektets finansiering har således ikke yderligere diversificeret finansieringskilderne eller reduceret de risici, som de øvrige banker måtte bære, end hvis yderligere en bank havde deltaget i projektets finansiering.

(65) Kommissionen konkluderer på grundlag af de oplysninger, den har til sin rådighed, at TVO havde tilstrækkelig adgang til de finansielle markeder, inden der blev tale om statslig indgriben. I modsætning til hvad EREF hævder har den franske regering ikke haft en rolle som »frontløber« blandt investorerne og stillede sin garanti på et tidspunkt, hvor projektets finansiering i sin helhed allerede var sikret. Selv hvis den franske stat havde haft en frontløberrolle, tegnede statens indgriben sig for et begrænset beløb i forhold til de samlede midler, der er nødvendige for at finansiere projektet, og dermed i utilstrækkeligt omfang til at kunne udgøre en frontløber i forhold til de private investorer. På den baggrund konkluderer Kommissionen ligeledes, at man med rimelighed kan udelukke den mulighed, som EREF nævner, nemlig at projektets finansiering i sin helhed ville have brudt sammen, hvis Coface skulle have trukket sin garanti tilbage.

6.1.3. *Analyse af forekomsten af en reducering af TVO's finansieringsomkostninger*

(66) Når det således er etableret, at TVO, i modsætning til hvad EREF hævder, havde tilstrækkelig adgang til kapitalmarkedet, bør det analyseres, om den præmie, som den franske stat opkræver for garantien, medfører en reducering af de finansieringsomkostninger, som TVO skulle have båret uden statslig indgriben.

(67) Kommissionen anfører i sin beslutning om at indlede proceduren, at intet forsikringsselskab eller andet finansieringsinstitut for øjeblikket udbyder præcist den form for forsikring, som Coface tilbyder i nærværende sag, dvs. en forsikring mod TVO's misligholdelse af betalingerne på lang sigt. Det forhold, at markedet ikke for øjeblikket tilbyder denne form for forsikring, bekræftes af de franske myndigheder og bestrides ikke af klagerne. Forholdet er ikke i strid med Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring ([9]), hvori det hedder, at selv om der findes et marked for kortfristet eksportkreditforsikring, er det ikke altid tilfældet for mellemfristet og langfristet forsikring. Det er således ikke muligt direkte at sammenligne den præmie, der opkræves af de franske myndigheder, med en markedspris.

(68) Det forhold, at der ikke findes noget marked for denne form for forsikring, har ikke en automatisk virkning for, hvorvidt der foreligger en fordel eller ej. I betragtning af, at den pågældende foranstaltning udgør en lånegaranti, skulle TVO uden den statslige indgriben have finansieret sit projekt ved at optage et lån uden sikkerhedsstillelse. For at fastslå, hvorvidt der foreligger en fordel, bør det derfor efterprøves, om TVO har nydt fordel af en reducering af sine finansieringsomkostninger ved at sammenligne de samlede omkostninger ved det garanterede lån (bankernes rentesats plus beløbet for garantipræmien) med den rentesats, som de private banker ville have opkrævet for et lignende lån uden statslig garanti.

(69) Kommissionen bemærker, at TVO ud over det garanterede lån inden for rammerne af det aktuelle projekt har gjort brug af bankfinansiering i form af en kreditfacilitet. Det må derfor undersøges, om bankernes rentesats i tilknytning til kreditfaciliteten giver en pålidelig rettesnor for, hvilken rentesats private banker ville have opkrævet ved et lignende lån som det garanterede lån uden statslig garanti.

(70) EREF bestrider, at rentesatsen for kreditfaciliteten udgør en rimelig anslåelse af bankernes markedsrente, når der ikke foreligger en statsgaranti. Først og fremmest mener EREF, at BLB's deltagelse i kreditfaciliteten udgør støtte og i gunstig retning har påvirket de vilkår, som TVO har fået kreditfaciliteten tilbudt på. Kommissionen bemærker, at den i sin beslutning i sag nr. NN 62/B/2006 ([10]) udelukkede muligheden for, at BLB's indgriben kunne udgøre en støtte. Kommissionen afviser derfor klagerens argument på dette punkt. For det andet mener EREF, at garantien fra Coface reducerede risikoen ved kreditfaciliteten, hvorfor den har tilskyndet bankerne til at tilbyde kreditfaciliteten på mere gunstige vilkår end et lån, hvortil der ikke er knyttet en statslig garanti. Kommissionen bemærker på dette punkt, at EREF ikke anfører

([9]) EFT C 281 af 17.9.1997, s. 4. Meddelelse senest ændret ved meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne om ændring af meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring (EUT C 325 af 22.12.2005, s. 22).

([10]) EREF indbragte Kommissionens beslutning K(2006) 4963 endelig vedrørende sag nr. NN 62/B/2006 for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans. Retten har tildelt søgsmålet sagsnummeret T-94/07.

præcist, ved hvilken mekanisme Coface-garantien skulle reducere risikoen ved kreditfaciliteten. Kommissionen har grundigt undersøgt finansieringen af projektet Olkiluoto 3. Selv om det er åbenlyst, at Cofaces garanti reducerer risikoen ved det garanterede lån for bankerne og dermed reducerer rentesatsen for det garanterede lån, har Kommissionen imidlertid ikke kunnet kortlægge nogen mekanismer eller kontrakt, hvorefter garantien fra Coface skulle reducere risikoen ved kreditfaciliteten. Det skal erindres, at garantien fra Coface på ingen måde dækker kreditfaciliteten. Kommissionen afviser dermed klagerens påstand, hvorefter garantien fra Coface skulle reducere risikoen ved kreditfaciliteten.

(71) Kommissionen har ikke kunnet kortlægge andre elementer, der sætter den i stand til at konkludere, at rentesatsen for kreditfaciliteten ikke udgør en pålidelig rettesnor for den rentesats, som de private banker ville kunne opkræve for et lignende lån som det garanterede lån uden en statslig garanti. Kommissionen bemærker desangående, at det garanterede lån ikke udgør ansvarlig lånekapital, dvs. et lån, der først tilbagebetales, hvis kreditfaciliteten tilbagebetales. Det garanterede lån har nemlig samme rang som kreditfaciliteten. Kommissionen bemærker ligeledes, at der til kreditfaciliteten ikke er tilknyttet nogen form for forrang eller pantsættelse, som skiller den ud i forhold til det garanterede lån ([11]).

(72) I lyset af ovenstående betragtninger konkluderer Kommissionen, at rentesatsen for kreditfaciliteten udgør en pålidelig rettesnor for den rentesats, som de private banker ville kunne opkræve for et lignende lån som det garanterede lån uden en statslig garanti.

(73) Kommissionen har allerede sammenlignet de samlede omkostninger ved det garanterede lån med omkostningerne ved kreditfaciliteten under punkt 59 og 63 i beslutningen om procedurens indledning. Denne sammenligning tager udgangspunkt i den gennemsnitlige løbetid for det garanterede lån. Den rentesats ([12]), der ville gælde for en sådan løbetid, er beregnet ved lineært at ekstrapolere rentesatsen for kreditfaciliteten. Sammenligningen viser, at de samlede omkostninger — den rentesats, der opkræves af bankerne plus den præmie som Coface opkræver for garantien — ved det garanterede lån ikke er mindre end den rentesats, der opkræves af bankerne for kreditfaciliteten.

(74) Kommissionen bemærker, at de franske myndigheder mener, at sammenligningsmetoden beskrevet i punkt 59 og 63 i beslutningen om procedurens indledning, er gyldige, hvorimod klagerne ikke har udtrykt sig om dette punkt og ikke har foreslået nogen alternativ sammenligningsmetode. TVO anfører derimod i lighed med Kommissionens analyser på dette punkt, at lånet garanteret af Coface var dyrere end kreditfaciliteten og de øvrige finansieringskilder, der var til rådighed på det pågældende tidspunkt.

(75) Kommissionen konkluderer, at garantien ikke medfører en reducering af TVO's finansieringsomkostninger i forhold til de omkostninger, som TVO skulle have båret, hvis TVO havde henvendt sig til bankerne uden nogen statslig garanti.

(76) Kommissionen understreger, at klagerne hverken i deres bemærkninger til procedurens indledning eller i deres tidligere bemærkninger har foreslået nogen beregningsmetode, der gør det muligt at efterprøve, om niveauet for den præmie, som Frankrig opkræver for garantien, medfører en reducering af TVO's finansieringsomkostninger eller ej.

6.2. **Er der tale om statsstøtte? Konklusion**

(77) Som det fremgår af analysen i afsnit 6.1 har Kommissionen ikke kunnet fastlægge, at der foreligger en fordel for TVO.

(78) Kommissionen anførte i punkt 69 og 70 i beslutningen om procedurens indledning, at det er muligt, at konkurrencen mellem leverandører af kernekraftværker ikke kun har drejet sig om den pris, der kræves for opførelse af selve værket, men også om de finansieringsvilkår, der blev tilbudt TVO. Kommissionen har fundet, at efter denne hypotese, hvor konkurrencen skulle have drejet sig om en »samlet pris« inklusive finansieringen, ville garantien have kunnet sætte AREVA NP i stand til at foreslå sin kunde, TVO, en finansiering til en gunstigere rente og dermed tilbyde en mere attraktiv »samlet pris« end andre leverandører af kernekraftværker. I så fald ville garantien havde medført en fordel for AREVA NP og udgjort eksportstøtte.

(79) Det kronologiske forløb som beskrevet af de franske myndigheder og opstillet i oversigtsform i tabel 2 gør det muligt at udelukke muligheden for, at konkurrencen mellem leverandørerne skulle have drejet sig om en »samlet pris« inklusive finansiering. For det første blev konsortiet AREVA NP/Siemens udvalgt som »*preferred bidder*« af TVO, før garantien formelt blev stillet og langt før det præcise niveau for præmien blev fastlagt. For det andet blev kontrakten for opførelsen af kraftværket formelt undertegnet med konsortiet AREVA NP/Siemens før det præcise niveau for præmien formelt blev fastlagt. Disse elementer viser, at TVO valgte AREVA NP/Siemens, før TVO kendte de præcise omkostninger ved garantien og dermed projektets finansieringsomkostninger.

([11]) De to lån er ikke omfattet af særlige pantebreve (»securities«). Begge omfatter »negative pledge« fra TVO.

([12]) Da både det garanterede lån og kreditfaciliteten er lån til variabel rente, baseres sammenligningen på margenen (»spread«) over EURIBOR og ikke på rentesatsen i absolutte tal, idet denne også først fastsættes i fremtiden.

(80) Hertil kommer, at selv om denne sidste konklusion skulle vise sig at være ukorrekt, og hvis konkurrencen mellem leverandørerne drejede sig om en »samlet pris«, har Kommissionen allerede i betragtning (75) i nærværende beslutning konkluderet, at det garanterede lån ikke udgjorde en billigere finansieringskilde end de øvrige finansieringskilder, som TVO havde til rådighed. Da garantien ikke havde til virkning at reducere finansieringsomkostningerne for TVO i forhold til de omkostninger, der var forbundet med de øvrige disponible finansieringskilder, som ikke er dækket af garantien, reducerede garantien ikke den »samlede pris« for tilbuddet fra konsortiet AREVA NP/Siemens, og dermed var tilbuddet ikke mere attraktivt.

(81) Det kan konkluderes, at muligheden for, at foranstaltningen har givet en fordel til AREVA NP, kan udelukkes.

(82) Et afgørende element for at kunne fastslå forekomsten af støtte er, at der foreligger en fordel, men da dette ikke har kunnet etableres hverken for TVO eller for AREVA NP, konkluderer Kommissionen, at garantien fra Coface i tilknytning til lånet på 570 mio. EUR ydet til TVO ikke udgør statsstøtte.

7. **KONKLUSION**

(83) Kommissionen konkluderer, at den garanti, som Frankrig har stillet gennem Coface den 25. marts 2004, ikke udgør støtte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den garanti, som Frankrig har stillet den 25. marts 2004 i forbindelse med AREVA NP's opførelse af et kernekraftværk for Teollisuuden Voima Oy, udgør ikke støtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2007.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen